

ОБУЧЕНИЕ НА УМЕНИЯ И УКРЕПВАНЕ НА ЕЖЕДНЕВНИТЕ ДЕЙНОСТИ

Цел: индивидуално обучение, адаптиране на придобитите умения към програмата в естествена среда; укрепване на научените умения.

ДТТ (дискретно преподаване на изпити) - дискретно тестово обучение, в противен случай обучението на индивидуалното тестване.

Основният принцип е да разделя трудната задача на части и да тренира всеки път, за да направи само малка частица, като в същото време затруднява задачата.

Повтаряне на задача, първоначално с помощ, постепенно намаляване на размера на помощта, която детето научава. По-късно отиваме на следващата стъпка.

Инструкция - реакция на детето - стимулиране.

Разбиране на инструкцията. Инструкцията трябва да е ясна, проста, кратка и силна, за да може детето да обърне внимание на инструкциите. В началото инструкцията трябва да е команда и да звучи по-силно от ежедневието език, по-късно се казва, че е естествен обем. Инструкцията не се повтаря.

Повторете действието - реакция. Ако детето не действа, предоставяме физическа, визуална или устна помощ. Ще дадем указания съгласно инструкциите и ще бъде прекратено възможно най-скоро. Необходимо е да се избягва разговор - да се взираме в това. След всяко повторение, направете 1-3 секунди пауза, но не прекалено дълго, за да може детето да загуби вниманието си. Неправилно направено - "погрешно". Инструкцията се повтаря. Избягвайте стриктно "НЕ".

Стимулиране. Детето веднага се възнаграждава с правилния отговор или правилното действие, насърчавано от любимата храна, играчката или активността (малките), по-големите деца в жетоните, социалното насърчаване "добро", "добре", "добре се справяте".

Това обучение се основава на насърчаване (мотивация) и награда (награда).

За да може детето да придобие уменията и да продължи да го прилага независимо по подобен начин, без вашата намеса, помощта постепенно се намалява (в съответствие с правилата на АВА). Използвайте правилния начин да подготвите уменията си. Повечето деца (но не всички) могат бързо да придобият подходящи умения, ако се използват визуални илюстрации. Например, ако искаме детето да разбере инструкциите, веднага можем да си представим съответната картина / карта (най-простата картина, картина от Интернет, картина - това, което е подходящо за конкретно дете). Например, ако искаме да научим детето да мие добре ръцете си, можем да покажем визуалната последователност от карти / снимки в измиването на ръцете или дори да обесим картите в правилната последователност на мивката, за да може детето да гледа те и помнете последователността на действията, т.е. те не изпитват стрес от измиване на ръцете си, когато не знаят какво трябва да направят.

Схема за помощ (и намаляване):

Стъпка 1: Устни инструкции (подредени) = Визуална помощ (ако детето не разбира конкретните устни инструкции или ако искате да оформите ежедневен навик, вместо да бъдете обучени да отговаряте на устните инструкции) ("подредената" карта) + Физическа помощ "ръка за ръка" (вземете ръката на детето и поставете нещата с ръка). След като завършите инструкциите няколко пъти подред и след като визуализирате визуалната помощ и започнете физическа помощ (като насочите ръцете на детето към издрасканите предмети), детето завършва сама работата (играчките са поставени сами), съдействието се намалява до втория етап.

Стъпка 2: Устни инструкции (подредени) = Визуална помощ ("подредена" карта) **Забележка:** Ако детето разбира устна инструкция (няма нужда да преподава значението на устната инструкция поради закъснението на езиковото възприятие) втората стъпка се прескача и отива направо до третата.

Стъпка 3: Устни инструкции = самообучение. В тези случаи, когато искате да развиете свои собствени умения, например, детето се научава да се подрежда самостоятелно при завършване на работата си, без отделна помощ, стратегията е малко по-различна. В този случай се използват първо устни инструкции и визуална помощ. Когато детето научи значението на картата (Visual Assistance), устната инструкция се премахва. За да се формира умение, визуалната помощ се намалява. Помощта се намалява с краткото показване на картата, докато детето най-накрая вдигне играчките без картата след игра. В този конкретен случай не са необходими устни указания, тъй

като целта ни не е да учим детето да отговаря на инструкцията: "Подредете", а да го научите, че той трябва да вземе играчките след като играе, независимо от това, дали някой дава инструкции или не.

Много е важно леко да се намали мотивацията, така че детето да не изпълни задачите за награда !!!!!!! Когато детето вече е запознато със задачата, не се изисква мотивация за всеки отговор / задача или инструкция, трябва да мотивирате всяка секунда, след това 3, 4 и т.н. Най-доброто от всичко, когато детето е готово, отидете на символична икономика.

Ново обучение за умения

- Само едно ново умение започва да преподава
- Не е необходимо да се въвеждат много промени в процеса на обучение

СТРАТЕГИИ (изберете една от стратегиите и направете допълнителни промени)

- Използване на много примери.
- Обучение в различни среди.
- Използване на различни сигнали.

Методи на преподаване:

"Не-не-предаване"

- Инструкция - реакция на детето - похвала / "Не"
- Инструкцията се повтаря за трети път с помощ

Не е подходящо, когато детето се страхува да се обърка, когато детето не разбира какво се изисква от него.

Общият принцип е, че ако детето отговори неправилно три пъти подред, получава пълно съдействие, което постепенно се намалява, когато детето разбира задачата

Безгрешно учене

- Детето получава една възможност без избор
- Повторете с малки промени
- Добавете нещо, което разсейва - първото, а след това и другото
- Използва се при задачи, когато действаме с визуални средства, когато е необходимо да разберем различията.

Не е подходящ, когато не използва паметта и работи автоматично, когато тренираме големи, малки и вербални моторни умения.

Закъсняла помощ

➤ Даване на инструкции и съдействие заедно и награда.

➤ Повтаряме инструкциите и помагаме след 2 сек., След 3 секунди до 5 секунди, когато тренираме ново нещо.

Не е подходящ, когато детето не се интересува, просто чака помощ. Ако вниманието на детето е много кратко (например учителят пита за червен цвят и показва зелен цвят) - учителят трябва да реагира неутрално и спокойно да поиска да мисли и да покаже в този случай отново червения цвят. Помощта се дава веднага след преподготовката (учителят премахва всички други цветове, оставяйки само червения), детето докосва останалата карта, а учителят неутрално се задоволява (показвате правилно, червено).

Впоследствие тази задача отново е включена в списъка със задачи, но помощта постепенно се намалява, стига детето да може самостоятелно да изпълни нова инструкция (да покаже червен цвят), след което новото умение е фиксирано (червени обекти, картини, играчки и т.н.).

- Обучението на уменията се извършва, като се раздели на малки стъпки. Всяка стъпка е обучение отделно, след което те се комбинират.
- Говорете ясно и целенасочено по време на разговора с детето.
- Всяка задача има устна инструкция, която обикновено се състои от 2-3 думи, например; "направете го", "намерете същото" и т.н. Когато детето работи, не можете да го разсейвате, за да се концентрира, да коментира целта.
- Ако детето не отговаря на инструкциите, трябва да му кажете още веднъж и да дадете помощта (ръка-към-ръка) и да насърчите изпълнението, а след това да намалите помощта.
- Задачите са опростени, така че детето може да го направи - увеличава мотивацията.
- Предоставяне на физическа, вербална, визуална, жестна помощ. Необходимо е да се окаже помощ, ако задачата или способността за развитие са нови. Тази помощ постепенно се намалява, като се повтаря задачата. Първоначално, когато детето се обучава в нова задача / умение, то трябва да бъде мотивация за изпълнението на всяка задача, дори и да се прави с помощта. Насърчавайте изпълнението на задачите, а не поведението. Следователно лошото поведение (ако е така) се игнорира - задачата е завършена - наградата е дадена.
- Винаги завършете задачата положително, дайте награда, развеселете. Опитайте се да увеличите успеха на детето и да минимизирате неуспехите.
- Задачите и действията постоянно се повтарят.
- Трябва да е интересно и забавно за детето да работи, затова по-трудните задачи продължават да се променят към светлината, вече научени с нови.
- Дайте вашата помощ с нова задача; намалете помощта си всеки път, когато повторите задачата.
- Детето се учи или действията / задачите се фиксират, когато действията или задачите се повтарят.
- Емоционално похвала, награда за успех, но ако задачата се извърши с помощ, след това похвалете по-спокойно и ако задачата се изпълни неправилно, кажете "не", "погрешно".
- Наградете детето за нови, по-сложни задачи много и по-малко за по-леки задачи. Дайте награда и за послушание, добро поведение.
- Повторете новата способност многократно, докато детето се възприеме добре и разберете, че това е същността. След това ще свържете нова стъпка към завършената стъпка.
- Не се уморявайте - тренирайте по различен начин - същата задача се повтаря най-много 2-3 пъти поред по време на сесията. Това ще запази вниманието и мотивацията на детето.

Използване на помощ / бърза помощ. 5 най-често срещани грешки:

Използването на помощ / бърза помощ в метода на преподаване, прави процеса на учене на детето на аутистичния персонал по-ефективен. Помощта се използва за преподаване на детето на умения от артикулация до тоалетни умения. Използването на помощта е специална методология, както при всяко друго обучение, правилното ѝ прилагане, помага на детето да изпълнява необходимата задача / да изпълнява необходимите действия и в същото време да не зависи от другите. Като се имат предвид особеностите на аутистичните деца - липсата на разбиране за езиковите стимули, трудностите при натрупването, ниската мотивация за учене, липсата на сътрудничество и т.н., понякога помощта е единственият начин да се премести ученето от "смъртната точка". Независимо от факта, че много родители и терапевти разбират смисъла и необходимостта от помощта, те често имат трудности при използването ѝ на практика.

1. Първата и най-широко разпространена грешка в използването на помощ - без адаптация. С други думи, терапевтът изобщо не използва помощ, защото е убеден, че или използва помощта (никой друг не го вижда), или че помощта вече е / не е необходима. Основният индикатор за това, че терапевтът не използва помощта, е ухапването на детето, истерията и нежеланото поведение по време на уроците и това се случва постоянно. Това обикновено изглежда така:
Терапевтът дава на детето инструкция (например да намери същото).
Детето (в зависимост от неговите аутистични особености) не отговаря или не отговаря неправилно
Терапевтът повтаря инструкциите.
Детето не отговаря.
Терапевтът повтаря инструкцията отново (обикновено тон нагоре).
Детето не отговаря или прави нещо друго.
Терапевтът повтори инструкциите отново - и това може да продължи вечно.
Времето се третира, детето става все по-разсеяно и в крайна сметка не разбира нищо (става дете, чието "невъзможно е да се преподава нещо").

2. Няма навременна употреба на помощта.
Терапевтът дава на детето инструкция (намерете същото).
Детето отговаря неправилно
След като детето реагира неправилно или все още "по време на процеса" (когато детето протегна ръка към грешен отговор), терапевтът насочи ръката си в правилната посока. Това се повтаря няколко пъти - детето реагира неправилно, терапевтът коригира, детето реагира неправилно - терапевтът коригира ... След известно време терапевтът отбелязва, че детето не е научило правилния отговор и има същото "детето може не учат нищо".

3. Прекалено бързо отмяна / премахване на помощ. Методологията предвижда постепенно намаляване на помощта. Например намаляването на помощта от най-силните / най-слабите / най-ниските има следните стъпки, като пълна или пълна помощ, частична помощ (3/4), частична помощ (2/4) 4), анулиране / премахване на помощ.

Терапевтът може да използва пълна / изчерпателна помощ и изобщо да не го използва в следващия тренировъчен блок. Детето, разбира се, няма да изпълни отново задачата. Терапевтът използва пълна помощ, докато в следващото обучение те не използват нищо. Крайният резултат е "детето не може да научи нищо".

4. Четвъртата грешка по същество отговаря на първата грешка. Но тук терапевтът мисли, че използва помощта, без всъщност да я използва, а използвайки ефекта "Поведенчески момент".

Това изглежда така:

Терапевтът дава на детето инструкция (например да намери същото).

Детето не отговаря.

Терапевтът повтаря инструкциите.

Детето не отговаря.

Терапевтът дава указания "Направи го" и показва просто имитативно действие (напр., За да аплодира).

Детето извършва имитативно действие (аплодира). Терапевтът с удоволствие го поздравява и му дава друга имитативна инструкция.

Детето го прави.

Терапевтът отново възхвалява детето и се връща към първоначалните инструкции - "намери същото нещо".

Детето реагира правилно.

В този случай детето става зависимо от инструкциите за имитация, за да премине към друг вид инструкция. Детето ще изпълнява задачи само в такъв случай, ако аплодира няколко пъти и вдигне ръце. Ако детето не получи тези инструкции - те няма да изпълняват други задачи.

Тук няма да назовеш дете "невъзможно да тренираш", но 90 процента ще отдели времето си за аплодисменти и ще вдигне ръце.

5. Помощта се използва постоянно.

Терапевтът използва помощ, но не предприема никакви стъпки, за да го намали. В този случай детето изпълнява всички задачи само с помощ и не ги изпълнява самостоятелно. Помощта на терапевта може да бъде директна и видима (ръчно, когато терапевтът поема задачата от ръката на детето правилно) или непрекъснато да използва жестовете при даване на инструкции (да покаже правилния отговор с пръст). Също така, помощта на терапевта може да е непряка, т.е. той може да не разбере, че той дава правилния отговор на детето, например, когато поискате нещо да бъде показано - гледайки го или слагайки ръка върху него, винаги давайки правилния отговор винаги на първия, над другия и т.н. Аутистичните деца често имат отлична памет и способност да виждат и да научат какви видове помощ може да им помогне да се ориентират в изпълнението на задачата си.

Така че, за да се повиши ефективността на ученето и да се предотврати нежеланото поведение на детето по време на ученето и да се увеличи неговата мотивация за учене, не само трябва да се запомнят правилните начини за използване на помощта, но и да се прилага на практика. Нуждаете се от помощ! Дори ако детето изпълни задачата сами вчера, но днес задачата изглежда "неприложима" или е трудно за него - трябва да се осигури помощ, постепенно да се намали от учебния блок до блока и да се определи независим отговор.

Помощта се използва преди реакцията, а не след нея! Ако детето е погрешно - грешното действие се коригира и в другата стъпка на учене, докато детето не отговори погрешно / избере неправилен отговор - е необходимо да му окаже помощ, постепенно да го съкрати и да се премести от учебната единица до укрепването на уменията и самоувереността.

Има няколко метода за използване на помощта и след това нейното намаляване:

- От най-ниската до най-високата
- От най-високата до най-малката
- Временно спиране на помощ / съвет
- Постепенно физическо отклонение (ръка-към-ръка)

Всички тези методи трябва да бъдат известни и да се използват свободно на практика. Няма деца, които не могат да научат нищо! Ако детето се учи зле или бавно - се избере грешен метод на обучение или целите на ученето не са настроени правилно или неподходящо за помощ и убедителни не позволяват да се определи информацията.

Източници:

1. Ivoškuvienė, R., Balčiūnaitė, J. (2002) Autistiškų vaikų ugdymas. Шиулиа: Училище за висше образование.
2. Кэтрин Морис (2008). Занятия по модификации поведения за аутичный детей: руководство за родителей и специалистов.
3. Изток, В., Еванс, Л. (2008). Vienu žvilgsniu. Praktinis vaiko specialiųjų poreikių tenkinimo vadovas. Вилнюс: Тези Алба.